

Broj: 03-1-02-1-614-1/17
Datum: 13.06.2017. godine

Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine
Zajednička komisija za ljudska prava
Trg BiH br.1
71000 Sarajevo

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 13-06-2017			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01,02,03/6	04-	1477	17

PREDMET: Informacija u vezi postupka ocjene zakonitosti obrade ličnih podataka građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje prilikom njihovog prenosa u Republiku Sloveniju, dostavlja se -

Zajednička komisija za ljudska prava Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na 40. sjednici održanoj 7.6.2017. godine, povodom razmatranja Izvještaja o zaštiti ličnih podataka u BiH u 2016. godini, usvojila je zaključak da Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH, do naredne sjednice Predstavničkog doma PSBiH dostavi informaciju u vezi postupka ocjene zakonitosti obrade ličnih podataka građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje prilikom njihovog prenosa u Republiku Sloveniju.

Postupajući po prijavi Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini da su njihovi lični podaci nezakonito dostavljeni u Republiku Sloveniju, od strane Vlade Federacije i Federalnog ministarstva finansija, u cilju naplate stare devizne štednje, Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Agencija) je po službenoj dužnosti provela postupak ocjene zakonitosti obrade ličnih podataka prilikom prenosa u Republiku Sloveniju. U prijavi je navedeno da se od Agencije očekuje da u okviru zakonskih rješenja osigura zaštita ličnih podataka štediša, kako isti ne bi bili zloupotrijebljeni od strane vlasti Republike Slovenije.

U cilju utvrđivanja činjenica relevantnih za ocjenu predmetnog slučaja izvršen je inspeksijski nadzor u Federalnom ministarstvu finansija.

U provedenom postupku, na osnovu navoda iz prijave i činjeničnog stanja konstatovanog u Zapisniku o inspeksijskom nadzoru, utvrđeno je slijedeće:

Federalno ministarstvo finansija je dostavilo lične podatke građana koji imaju/su imali potraživanja po osnovu stare devizne štednje prema Ljubljanskoj banci, Glavna filijala Sarajevo, Ministarstvu finansija Bosne i Hercegovine radi dostavljanja tih podataka nadležnim organima Republike Slovenije. Podaci koji su dostavljeni su ime oca i prezime štediša, adresa stanovanja, jedinstveni matični broj odnosno broj računa, stanje deviznih sredstava na JRG, podaci o prometu, ime i prezime te jedinstveni matični broj osobe sa kojom je vršena transakcija (rubrike: Izvor Inform/Obavij. I Kontrastav/Protivstav).

Dostavljanje podataka je izvršeno u svrhu provođenja presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija broj. 60642/09 od 16.07.2014. godine (U daljem tekstu: Presuda) Pravni osnov za prenos podataka je javni interes utvrđen Zaključkom vlade V. Br. 594/2015 od 27.05. 2015. godine.

Agencija je, shodno principu pravičnosti i zakonitosti ocijenila da je u ovoj pravnoj stvari relevantna Presuda i Zaključak Vlade Federacije BiH kojim je utvrđen javni interes za prenos ličnih podataka.

Presudom je utvrđeno da je Republika Slovenija povrijedila odredbe Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda koje se odnose na apelantovo pravo na nesmetano uživanje svoje imovine. Tuženim državama je nametnuta obaveza da pod nadzorom Odbora ministara, primjeni odgovarajuće opšte i/ili mjere kako bi se osigurala prava aplikanta za koje je Evropski sud utvrdio da su povrijeđena i drugih lica koja su u istom položaju da im bude isplaćena njihova stara devizna štednja pod istim uslovima pod kojima je ona isplaćena u domaćim podružnicama slovenskih banaka.

Republika Slovenija je diplomatskim putem, od Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine zahtijevala da joj dostavi specifikaciju svih podataka koji su potrebni za implementaciju ove Presude, navodeći da Republika Slovenija ne raspolaže podacima na osnovu kojih bi bilo moguće implementirati presudu. S tim u vezi, Vlada FBiH je donijela Zaključak, kojim je utvrdila da je prenos podataka o deviznim depozitima i štedišama od javnog interesa za zaštitu prava deviznih štediša. Ministarstvo finansija FBiH je u skladu sa navedenim Zaključkom dostavilo Ministarstvu finansija i trezora BiH podatke o deviznoj štednji, radi njihovog dostavljanja nadležnim organima Republike Slovenije. Potrebno je istaknuti da je prenos podataka izvršen u odnosu na sve štediše, bez obzira da li su im potraživanja isplaćena u cjelosti, djelimično ili im nisu nikako isplaćena. Shodno Presudi, postupak verifikacije provodi Republika Slovenija, tako da bi selektovanje štediša koji imaju pravo na naplatu potraživanja od strane bilo kojeg organa u Bosni i Hercegovini bilo neprihvatljivo.

Dakle, cijeneći obavezu poštivanja Presude i dužnost međudržavne saradnje na njenom provođenju Vlada FBiH je svojim Zaključkom utvrdila nespornan javni interes, koji predstavlja pravni osnov za prenos podataka u inostranstvo. Prema Zakonu o zaštiti ličnih podataka prenos podataka u inostranstvo regulisan je članom 18. kojim je između ostalih javni interes jedan od pravnih osnova za prenos podataka. Budući da se izvršenje Presude nije moglo ostvariti bez prenosa podataka o deviznim štedišama iz Bosne i Hercegovine, ocijenjeno je da je za isto postojao javni interes. Osim navedenog, u postupku je utvrđeno da je Zakonom Republike Slovenije o provođenju Presude propisano da će se potrebni podaci koji se odnose na neisplaćenu staru deviznu štednju osigurati u obliku i na način određen Memorandumom o saradnji između Vlade Republike Slovenije i Vijeća Ministara BiH. Iako memorandum nije zaključen evidentno je da je postojao službeni zahtjev Republike Slovenije upućen Bosni i Hercegovini, kojim se traži dostava podataka potrebnih za implementaciju Presude, što je prihvatljivo u konkretnom slučaju.

Agencija je predmetnu stvar okončala Zaključkom kojim je obustavila postupak.

Protiv Zaključka, Udruženje za zaštitu deviznih štediša je pokrenulo upravni spor. Rješavajući po podnesenoj tužbi, Sud Bosne i Hercegovine je donio Presudu, kojom se tužba uvažava, osporeni Zaključak poništava i predmet vraća na ponovni postupak. U obrazloženju Odluke Suda navedeno je da je tužena Agencija prilikom donošenja osporenog Zaključka pogrešno primijenila pravila upravnog postupka. Prema shvatanju Suda, podnesenu prijavu Udruženja za zaštitu deviznih štediša trebalo je smatrati prigovorom te u tom slučaju i primijeniti odredbe Pravilnika o postupku po prigovoru nosioca podataka, kojim je u članu 13. propisano da Agencija odlučuje u formi rješenja. Navedeni su i drugi razlozi koji upućuju na to da Agencija nije mogla odlučivati u formi zaključka. Dakle radilo se o formalnom nedostatku.

U ponovnom postupku, postupajući po uputama i pravnom shvatanju Suda Bosne i Hercegovine, Agencija je donijela Rješenje kojim je prijava Udruženja za zaštitu deviznih štediša protiv Federalnog ministarstva finansija odbijena kao neosnovana.

U cilju potpunog informisanja u prilogu Informacije dostavljamo: Zaključak o obustavi postupka; Presudu suda BiH i Rješenje kojim se obustavlja postupak.

S poštovanjem,

Dostaviti:

- Naslovu
- Spis predmeta

Broj: UP1 03-1-37-7-190-12/15
Datum: 26.05.2017. godine

Na osnovu člana 40. stav (1) tačka b) Zakona o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06, 76/11 i 89/11) i člana 13. stav (1) Pravilnika o postupku po prigovoru nosioca podataka u Agenciji za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini („Službeni glasnik BiH“, broj 51/09) rješavajući po prijavi Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini u predmetu prenosa ličnih podataka građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje u Ljubljanskoj banci, Glavna podružnica Sarajevo, iz Bosne i Hercegovine u Sloveniju, Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini donosi:

R J E Š E N J E

Prijava Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini protiv Federalnog ministarstva finansija, u predmetu prenosa ličnih podataka građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje u Ljubljanskoj banci, Glavna podružnica Sarajevo, iz Bosne i Hercegovine u Sloveniju, *odbija se kao neosnovana.*

O b r a z l o ž e n j e

Postupajući po prijavi Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Udruženje), Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Agencija) je u postupku po službenoj dužnosti donijela zaključak broj: UP1 03-1-37-7-190-10/15 BA od 30.11.2015. godine. Protiv navedenog zaključka Agencije, Udruženje je pokrenulo upravni spor iako nije stranka u postupku. Dakle, radilo se o postupku po službenoj dužnosti, pokrenutom na osnovu prijave Udruženja a ne prigovoru nosioca podataka koji može biti samo fizičko lice, kako je definisano u članu 3. Zakona o zaštiti ličnih podataka (u daljem tekstu: Zakon).

Međutim, rješavajući po podnesenoj tužbi, Sud BiH je donio presudu broj: S1 3 U 020580 16 U od 11.05.2017. godine, kojom se tužba uvažava, osporeni zaključak poništava i predmet vraća tuženoj na ponovni postupak.

U ponovnom postupku, postupajući po uputama i pravnom shvatanju Suda BiH a shodno obavezi iz člana 62. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10), Agencija je donijela rješenje u kojem je odlučila kao u dispozitivu, cijeneći utvrđeno činjenično stanje. Prijava Udruženja u ovom postupku razmatrana je po pravilima postupka koja se odnose na prigovor, shodno članu 30. Zakona a što je bila uputa Suda BiH.

Naime, u prijavi Udruženja je navedeno da je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada) odlučila, a Federalno ministarstvo finansija (u daljem tekstu: Ministarstvo) realizovalo slanje Sloveniji, dokumentacije u elektronskoj formi o ličnim podacima štediša, ime, prezime, JMBG i izvode sa jedinstvenog računa građanina (u daljem tekstu: JRG). Dalje je navedeno, da se od Agencije očekuje da u okviru zakonskih rješenja osigura zaštitu ličnih podataka štediša, kako isti ne bi bili zloupotrijebljeni od strane Slovenije.

U prilogu prijave je dostavljena kopija:

- Zaključka Generalnog sekretara Vijeća ministara Bosne i Hercegovine br. 07-29-2-1642/15 od 02.07.2015. godine,
- Rješenja Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine br. 03-12-1-23/15 od 03.07.2015. godine,
- Zahtjeva za pristup informacijama Udruženja od 11.07.2015. godine,
- Dopisi Vrhovnom tužilaštvu Republike Slovenije od 13.07.2015. godine,
- E-mail Udruženja Vladi Slovenije od 13.07.2015. godine.

Udruženje je predmetnu prijavu dopunilo 4 puta sa novim informacijama i dokaznom dokumentacijom u vezi predmeta prijave.

U cilju utvrđivanja relevantnih činjenica koje su od značaja za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja u ovoj pravnoj stvari, na osnovu Naloga za inspekcijski nadzor broj: UP1 03-1-37-3-191-1/15 BA od 22.07.2015. godine, izvršen je vanredni inspekcijski nadzor dana 29.07.2015. godine u Ministarstvu. Inspekcijskom nadzoru su prisustvovali Jasna Vukasović, šef Odsjeka za analizu i izvještavanje u Sektoru za upravljanje dugom i Mensura Kožo, šef Odsjeka za izmirenje duga u Sektoru za upravljanje dugom. O izvršenom inspekcijskom nadzoru je sačinjen Zapisnik broj: UP1 03-1-37-3-191-3/15 od 29.07.2015. godine, na koji nije bilo primjedbi, te je jedan primjerak istog predat odgovornim licima koja su prisustvovala nadzoru.

U Zapisniku o izvršenom inspekcijskom nadzoru su konstatovani navodi odgovornih lica da je Evropski sud za ljudska prava u Strasbourgu donio presudu u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine, kojom je utvrđena obaveza Republike Slovenije da isplati građanima Bosne i Hercegovine potraživanja po osnovu stare devizne štednje koju imaju u sarajevskoj podružnici Ljubljanske banke. S tim u vezi, Vlada je donijela Zaključak V.br. 1788/2014 od 09.09.2014. godine, kojim je ovlastila Ministarstvo da koordinira aktivnosti u vezi implementacije Presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ališić i drugi, a u cilju pomoći štedišama u skladu sa Zakonom o izmirenju obaveza po osnovu stare devizne štednje. U prilog Zapisnika je uzeta kopija navedenog Zaključka Vlade.

Uvidom u akt Slovenije br. N – 6/15, zaprimljen u Ministarstvu dana 10.04.2015. godine, utvrđeno je da je od Bosne i Hercegovine zatraženo da dostavi specifikaciju svih podataka za Ljubljansku banku, Glavnu podružnicu Sarajevo, a koji su potrebni za implementaciju presude Ališić. U ovom aktu su navedeni podaci koje je potrebno dostaviti za implementaciju presude Ališić, a između ostalog se traži, precizna elektronska baza podataka svih deviznih štediša Ljubljanske banke, Glavne podružnice Sarajevo, sa svim promjenama ličnih podataka i mogućim pravnim nasljeđem njihovih potraživanja, te visina iznosa u pojedinačnim valutama na računima deviznih štediša za određene datume (slično podacima koji su bili predloženi Evropskom sudu za ljudska prava).

Odgovorna lica navode da je Ministarstvo uputilo Vladi Informaciju o presudi Evropskog suda za ljudska prava u slučaju Ališić i drugi, sa prijedlogom zaključka da se prihvati Informacija i ovlasti Ministarstvo, da u cilju zaštite javnog interesa Federacije Bosne i Hercegovine i prava štediša, putem nadležnih organa Bosne i Hercegovine, dostavi Sloveniji podatke o deviznim depozitima kod Ljubljanske banke i izvode sa jedinstvenih računa koji se

odnose na raspolaganje tim sredstvima u procesu privatizacije u Federaciji Bosne i Hercegovine. Vlada je prihvatila prijedlog Ministarstva i donijela Zaključak V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine. U prilog Zapisnika je predata kopija Informacije i navedenog Zaključka.

Uvidom u akt br. 08-14-3720-2/15 S.B od 01.06.2015. godine, utvrđeno je da je Ministarstvo pribavilo od Agencije za privatizaciju Federacije Bosne i Hercegovine, podatke o dijelu devizne štednje Ljubljanske banke koji je tokom 1999. godine prenesen na JRG, i podatke o korištenju takve štednje u cijelosti ili djelimično za otkup stana ili u velikoj ili maloj privatizaciji. Ti podaci, sa relevantnom dokumentacijom, dalje su dostavljeni Ministarstvu finansija Bosne i Hercegovine, u svrhu ispunjavanja obaveze dostavljanja istih Sloveniji. Također, konstatovani su navodi odgovornih lica da su podaci koje je Ministarstvo dobilo od Agencije za privatizaciju Federacije Bosne i Hercegovine, dostavljeni Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine, kako bi bili proslijeđeni Sloveniji diplomatskim putem. Kopija navedenog akta je uzeta u prilog Zapisnika.

Ministarstvo je aktom br. 08-14-4909/15 S.B. od 25.08.2015. godine, dostavilo informaciju da je postupilo po Zaključku Vlade V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine i aktom br. 08-14-3720-2/15 S.B od 01.06.2015. godine, Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine dostavilo podatke o deviznoj štednji kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, u cilju dostavljanja istih nadležnim organima Slovenije. Bez pristupa podacima Agencije za privatizaciju Federacije Bosne i Hercegovine, nadležni organi ne bi mogli utvrditi stanje obaveza po osnovu stare devizne štednje kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, obzirom da je određenom broju štediša devizna štednja prenesena na JRG, koju su mogli koristiti za otkup stanova ili na drugi način. Pored uvida u stanje sredstava na deviznim štednim računima, nadležni organi Slovenije će, u postupku verifikacije, trebati izvršiti uvid u Izvod sa JRG koji sadrži ime, ime oca i prezime štediše, adresu stanovanja, broj računa, stanje deviznih sredstava na JRG, podatke o prometu, ime i prezime, te jedinstveni matični broj osobe sa kojom je vršena transakcija.

Nadalje, Ministarstvo navodi da je predmetnom presudom Evropskog suda za ljudska prava naloženo Sloveniji da provede postupak verifikacije potraživanja po osnovu stare devizne štednje, koji je po prirodi upravni postupak. Ukoliko je na Izvodu sa JRG evidentirano da je konkretna osoba u cjelosti iskoristila staru deviznu štednju, ne znači da takva osoba ne može podnijeti zahtjev za verifikaciju stare devizne štednje i osporavati sam čin tog prenosa, te prezentovati i druge dokaze o staroj deviznoj štednji koja nije iskazana na JRG. Utvrđivanje činjenice da li je neka osoba iskoristila staru deviznu štednju ili ne, isključivo je predmet postupka verifikacije koji podliježe sudskom preispitivanju, shodno presudi Evropskog suda za ljudska prava.

U navedenom aktu je istaknuto da se Ambasada Slovenije u Sarajevu, obratila organima Bosne i Hercegovine sa zahtjevom da joj se dostave podaci o staroj deviznoj štednji kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, kao i podaci o korištenju takve štednje u procesu privatizacije, potrebni za implementaciju predmetne presude, uz obrazloženje da Slovenija ne raspolaže podacima na osnovu kojih bi bilo moguće implementirati presudu. Vlada je Zaključkom V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine, utvrdila da je dostavljanje podataka Sloveniji javni interes. Naime, nedostavljanje tih podataka bi znatno otežalo ostvarivanje prava deviznih štediša i aktivnu implementaciju presude od strane Republike Slovenije, te bi

predstavljalo rizik da se Bosna i Hercegovina legitimira kao strana koja otežava implementaciju predmetne presude, što bi bilo suprotno javnom interesu Bosne i Hercegovine. U tom smislu je i presuda Ustavnog suda Bosne i Hercegovine br. AP. 164/04 („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06), koja se odnosi na staru deviznu štednju kod Ljubljanske banke i Investbanke (tačka 98.).

Na kraju, Ministarstvo naglašava da je Slovenija 22.06.2015. godine, usvojila Zakon o izvršenju presude Evropskog suda za ljudska prava br. 60642/08, koji u članu 21. propisuje obavezu dostavljanja tih podataka kao uslov da bi bilo koji štediša pristupio verifikaciji svoje stare štednje pred nadležnim organima Slovenije.

U provedenom postupku je utvrđeno da je Ministarstvo dostavilo lične podatke građana koji imaju, odnosno koji su imali, potraživanja po osnovu stare devizne štednje prema Ljubljanskoj banci, Glavna filijala Sarajevo, Ministarstvu finansija Bosne i Hercegovine, radi dostavljanja istih nadležnim organima Slovenije. Podaci koji su dostavljeni su ime, ime oca i prezime štediša, adresa stanovanja, jedinstveni matični broj, odnosno broj računa, stanje deviznih sredstava na JRG, podaci o prometu, ime i prezime, te jedinstveni matični broj osobe sa kojom je vršena transakcija (rubrike: Izvor Inform/Obavij. i Kontrastav/Protustav).

Dostavljanje podataka je izvršeno u svrhu provedbe presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine.

Pravni osnov za prenos podataka je javni interes utvrđen Zaključkom Vlade V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine.

Prijava je neosnovana.

Cilj Zakona je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na privatnost i zaštitu podataka u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose.

U skladu sa članom 3. Zakona “kontrolor je svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno s drugim vodi, obrađuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa.” Istim članom je definisano da “obrada ličnih podataka podrazumijeva bilo koju radnju ili skup radnji koje se vrše nad podacima, bilo da je automatska ili ne, a posebno prikupljanje, unošenje, organizovanje, poluanjivanje, prerađivanje ili izmjenu, uzimanje, konsultovanje, korištenje, otkrivanje prijenosom, širenje ili na drugi način omogućavanje pristupa podacima, svrstavanje ili kombinovanje, blokiranje, brisanje ili uništavanje.”

Shodno navedenim odredbama Zakona, Ministarstvo je kontrolor koji je pripremio i dostavio lične podatke građana koji imaju, odnosno koji su imali, potraživanja po osnovu stare devizne štednje Ministarstvu finansija Bosne i Hercegovine, radi prenosa istih nadležnim organima Slovenije, a u svrhu provedbe presude Evropskog suda za ljudska prava br. 60642/08.

Zakon je opšti propis koji reguliše zaštitu ličnih podataka i primjenjuje se na lične podatke koje obrađuju svi javni organi, fizička i pravna lica, osim ako drugi zakon ne nalaže drugačije.

I u slučajevima kada drugi zakon zbog određenih specifičnosti reguliše obradu ličnih podataka, obaveza poštivanja principa obrade ličnih podataka koji su propisani u članu 4. Zakona, obavezujuća je za sve one koji obrađuju lične podatke. Princip pravičnosti i zakonitosti iz člana 4. tačka a) Zakona, podrazumijeva obradu ličnih podataka na osnovu i u skladu sa relevantnim propisima, na osnovu saglasnosti nosioca ličnih podataka ili bez saglasnosti ukoliko je ispunjen neki od uslova propisan u članu 6. Zakona.

Predmet ispitivanja Agencije u ovoj pravnoj stvari je isključivo osnovanost prenosa ličnih podataka građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje u sarajevskoj podružnici Ljubljanske banke iz Bosne i Hercegovine u Sloveniju, a ne i ocjena valjanosti zakona Slovenije i načina obračuna i isplate potraživanja po ovom osnovu.

Dakle, u smislu principa pravičnosti i zakonitosti, u ovoj pravnoj stvari su relevantni presuda Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine, te Zaključak Vlade V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine.

Naime, u vezi isplate potraživanja po osnovu stare devizne štednje koju građani Bosne i Hercegovine imaju u sarajevskoj podružnici Ljubljanske banke, Evropski sud za ljudska prava je donio presudu u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine. Presudom je utvrđeno da je Slovenija povrijedila član 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda u odnosu na gđu Ališić i gosp. Sadžaka (tačka 125. presude), a koje odredbe se odnose na pravo na nesmetano uživanje svoje imovine. Obzirom da je presuda donesena u postupku pilot-presude, tuženim državama je nametnuta pravna obaveza da pod nadzorom Odbora ministara, primjeni odgovarajuće opšte i/ili pojedinačne mjere kako bi se osigurala prava aplikanata za koja je Evropski sud utvrdio da su povrijeđena. Te mjere treba preduzeti i u odnosu na druga lica koja se nalaze u istom položaju kao i aplikanti, posebno kroz rješavanje problema koji su doveli do povreda koje je Evropski sud utvrdio.

S tim u vezi, Evropski sud je utvrdio da je bez sumnje potrebno preduzeti opšte mjere na nivou države za izvršenje predmetne presude, odnosno da Slovenija treba preduzeti sve potrebne mjere, uključujući zakonske izmjene, u roku od jedne godine i pod nadzorom Odbora ministara, kako bi omogućila gđi Ališić i gosp. Sadžaku i svim drugim licima koja su u istom položaju da im bude isplaćena njihova „stara“ devizna štednja pod istim uslovima pod kojima je ona isplaćena licima koja su takvu štednju imala u domaćim podružnicama slovenskih banaka (tačka 145. i 146. presude). Mjere se ne odnose na lica kojima je u potpunosti isplaćena njihova „stara“ devizna štednja, te Slovenija može isključiti ta lica iz svojih planova isplate, ali je odgovorna za preostali dio ako je isplaćen samo dio nečije „stare“ devizne štednje. U tački 148. presude je navedeno „Kako bi srbijanskim i slovenskim organima omogućili provjeru salda na njihovim računima, aplikanti i druge osobe koje su u istom položaju moraju se povinovati zahtjevima svakog postupka verifikacije koji uspostave te države. Bez obzira na navedeno, nijedan zahtjev ne smije biti odbijen samo zbog toga što nema originalnog ugovora ili štedne knjižice (s obzirom na vrijeme koje je proteklo, te ratove koji su na različite načine pogodili toliko mnogo ljudi) pod uslovom da osobe o kojima je riječ mogu dokazati svoja potraživanja na drugi način. Nadalje, sve odluke o verifikaciji moraju podlijegati sudskom preispitivanju.“

Shodno članu 46. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, visoke strane ugovornice se obavezuju da će poštivati konačnu presudu Suda u svakom predmetu u kojem su stranke. Konačna presuda Evropskog suda se dostavlja Odboru ministara koji nadzire njeno izvršenje. Bosna i Hercegovina i Slovenija su strane ugovornice Konvencije, kao što su i stranke u postupku koji je vođen pred Sudom po aplikaciji br. 60642/08 od 16.07.2014. godine, Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije. To znači, da su obavezne na poštivanje i provedbu predmetne presude.

Slovenija je, diplomatskim putem aktom br. N – 6/15 iz marta 2015. godine, tražila od Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine da joj dostavi specifikaciju svih podataka za Ljubljansku banku, Glavnu podružnicu Sarajevo, a koji su potrebni za implementaciju presude Ališić, navodeći da Slovenija ne raspolaže podacima na osnovu kojih bi bilo moguće implementirati presudu. S tim u vezi, Vlada je donijela Zaključak V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine kojim je utvrdila da je prenos podataka o deviznim depozitima kod Ljubljanske banke d.d. Ljubljana, Glavna filijala Sarajevo i izvoda sa jedinstvenih računa koji se odnose na raspolaganje tim sredstvima u procesu privatizacije u Federaciji BiH, od javnog interesa Federacije BiH i od značaja za zaštitu prava deviznih štediša Ljubljanske banke d.d. Ljubljana, Glavna filijala Sarajevo. Ministarstvo kao nadležan organ na području Federacije BiH, ovlašteno je da diplomatskim kanalima putem relevantnih organa Bosne i Hercegovine, dostavi te podatke Sloveniji. Ministarstvo je postupilo u skladu sa navedenim Zaključkom Vlade i aktom br. 08-14-3720-2/15 S.B od 01.06.2015. godine, Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine dostavilo podatke o deviznoj štednji kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, radi dostavljanja istih nadležnim organima Slovenije.

Nadalje, prenos podataka je izvršen u odnosu na sve štediše, bez obzira da li su im potraživanja isplaćena u cijelosti, djelimično ili nisu nikako isplaćena. Shodno presudi Suda, postupak verifikacije provodi nadležni organ u Sloveniji, tako da bi selektovanje štediša koji imaju pravo na naplatu stare devizne štednje od strane Ministarstva ili drugog organa u Bosni i Hercegovini, bilo neprihvatljivo sa aspekta principa upravnog postupka u okviru kojeg se i dokazuje pravo na potraživanje po osnovu stare devizne štednje.

Kako je već naprijed istaknuto, obrada ličnih podataka mora prije svega imati valjan pravni osnov, što može biti zakon, saglasnost nositelja ličnih podataka ili bez saglasnosti uz ispunjenje nekog od uslova propisanih u članu 6. Zakona. U konkretnom slučaju, osnov za prenos podataka štediša je javni interes Bosne i Hercegovine u smislu člana 6. tačka d) Zakona. Naime, nesporna je činjenica da je Evropski sud za ljudska prava donio presudu kojom je utvrđena odgovornost Slovenije za isplatu potraživanja štedišama iz Bosne i Hercegovine koji imaju prema Ljubljanskoj banci, Glavna filijala Sarajevo, kao i obaveza Bosne i Hercegovine i Slovenije da ostvare saradnju u pogledu izvršenja ove presude.

Činjenica je i da je Bosna i Hercegovina strana ugovornica Konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i stranka u konkretnom postupku pred Sudom, te da je za nju obavezujuća ova presuda. Neizvršavanjem, odnosno onemogućavanjem izvršenja presude Bosna i Hercegovina bi mogla imati određene negativne posljedice. Također, i štediše bi ostale uskraćene u smislu naplate stare devizne štednje, jer se Slovenija izjasnila da nema podatke o štedišama.

Dakle, cijeneći obavezu poštivanja konačne presude Suda u konkretnom slučaju, međudržavne saradnje u cilju njenog izvršenja, kao i prava štediša na naplatu svojih potraživanja, Vlada je Zaključkom V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine utvrdila javni interes, koji predstavlja pravni osnov za prenos podataka štediša u Sloveniju. Analizom svih činjenica i okolnosti predmetnog slučaja, utvrđeno je da je za taj prenos postojao valjan pravni osnov i da je izvršen u skladu sa Zakonom.

U ovoj pravnoj stvari je irelevantna činjenica da je Zakonom Slovenije o načinu izvršenja presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu broj 60642/08, propisano da će se potrebni podaci koji se odnose na neisplaćenu staru deviznu štednju Glavne podružnice Sarajevo osigurati u obliku i na način određen memorandumom o saradnji između Vlade Republike Slovenije i Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za izvršenje presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu br. 60642/08 od 16. jula 2014. godine. Naime, zakoni drugih država ne obavezuju Bosnu i Hercegovinu i ne predstavljaju pravni osnov za prenos ličnih podataka, za razliku od presuda Suda. Ne ulazeći u razloge zbog kojih nije zaključen memorandum između ove dvije države, nesporno je da bi bilo bolje da su detaljno regulisana pitanja koja se odnose na prekogranični prenos podataka štediša. Međutim, evidentno je da postoji službeni zahtjev Slovenije upućen Bosni i Hercegovini, kojim se traži dostava podataka potrebnih za implementaciju presude Ališić, što je prihvatljivo u konkretnom slučaju.

Prenos ličnih podataka iz Bosne i Hercegovine u drugu državu se vrši u skladu sa članom 18. Zakona. Shodno stavu (1) i (2) ovog člana, prenos se može izvršiti ukoliko druga država primjenjuje adekvatne mjere zaštite ličnih podataka koje su propisane Zakonom. Adekvatnost mjera zaštite se procjenjuje na osnovu konkretnih okolnosti u kojima se provodi postupak prenosa ličnih podataka, pri čemu se posebno uzima u obzir vrsta ličnih podataka, svrha i period obrade, država u koju se podaci prenose, zakonom propisana pravila koja su na snazi u državi u koju se iznose podaci, te pravila profesije i sigurnosne mjere koje se moraju poštivati u toj zemlji.

Konvencija za zaštitu lica s obzirom na automatsku obradu ličnih podataka (ETS br. 108) od 28.01.1981. godine, Izmjene i dopune Konvencije, kao i Dodatni protokol uz Konvenciju (u daljem tekstu: Konvencija) u članu 4. propisuje da je svaka država koja je pristupila Konvenciji dužna je preduzeti neophodne mjere u domaćem zakonodavstvu u cilju zakonskog regulisanja primjene osnovnih principa zaštite ličnih podataka iz Konvencije. Bosna i Hercegovina, kao i Slovenija, potpisale su i ratifikovale Konvenciju, što znači da su kroz unutrašnje zakonodavstvo implementirale i primjenjuju iste principe obrade ličnih podataka utvrđene Konvencijom. Dakle, podrazumijeva se da Slovenija primjenjuje adekvatne mjere zaštite ličnih podataka koje zahtijeva domaći Zakon o zaštiti ličnih podataka. Čak i da Slovenija nije potpisnica Konvencije i da nije obavezna primjenjivati mjere zaštite ličnih podataka koje zahtijeva Konvencija, prenos ličnih podataka bi bio moguć na osnovu već utvrđenog javnog interesa, u skladu sa članom 18. stav (3) tačka f) Zakona.

Kako je već naprijed navedeno, radi se o podacima građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje prema Ljubljanskoj banci, Glavna filijala Sarajevo. Podaci koji su preneseni se odnose na stanje sredstava na JRG i istoriju transakcija svakog štediša.

Priroda tih podataka je takva da može biti od uticaja na integritet privatnog života štediša ali je isto tako evidentan prevlađujući privatni interes svakog pojedinog štediša i svih njih zajedno što u konačnom predstavlja javni interes Bosne i Hercegovine.

Dakle, prenos navedenih podataka je izvršen u najboljem interesu štediša da bi naplatili svoja potraživanja.

Agencija nije cijnila ostale dokaze koji su dostavljeni od strane Udruženja i Ministarstva, jer su isti irelevantni u ovoj pravnoj stvari.

Shodno navedenom, a na osnovu člana 40. stav (1) Zakona i člana 13. stav (1) Pravilnika o postupku po prigovoru nosioca podataka u Agenciji za zaštitu ličnih podataka u BiH („Službeni glasnik BiH“ broj 51/09) riješeno je kao u dispozitivu rješenja.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 60 dana od dana dostavljanja rješenja.

DIREKTOR

Petar Kovačević

Dostavljeno:

- Federalno ministarstvo finansija
Mehmeda Spahe br. 9, Sarajevo,
- Udruženje za zaštitu deviznih štediša u BiH
Čemaluša br. 6, Sarajevo
- Spis predmeta UPI 03-1-37-7-191/15
- a/a

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 020580 16 U
Sarajevo, 11.05.2017. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Davora Žilić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja UDRUŽENJE ZA ZAŠTITU DEVIZNIH ŠTEDIŠA U BOSNI I HERCEGOVINI, Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Senada Imamović, advokat iz Sarajeva, protiv zaključka broj: UP1 03-1-37-7-190-10/15 BA od 30.11.2015. godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini u upravnoj stvari zaštita ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.05.2017. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeni zaključak tužene broj: UP1 03-1-37-7-190-10/15 BA od 30.11.2015 godine se poništava i predmet vraća tuženoj na ponovni postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom broj: UP1 03-1-37-7-190-10/15 BA od 30.11.2015 godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih/osobnih podataka u Bosni i Hercegovinu obustavljen je postupak po prijavi Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini.

Protiv ovog zaključka tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je dana 14.07.2015. godine podnio tuženom prijavu sa ciljem da tuženi izvrši inspekcijski nadzor nad radnjama Federalnog ministarstva finansija koje je prenijelo lične podatke državljana BiH, odnosno građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje u Ljubljanskoj banci, Glavna podružnica Sarajevo iz BiH u Republiku Sloveniju. Navodi da je prenos podataka izvršen na osnovu zahtjeva R Slovenije upućenog Ministarstvu vanjskih poslova BiH 10.04.2015. godine. Ističe da je BiH, F BiH bez zakonskog osnova, suprotno Zakonu o zaštiti ličnih podataka BiH, ustupila lične podatke građana drugoj državi, a kao osnov za ustupanje podataka je zaključak Vlade od 27.05.2015. godine u kojem je utvrđeno da postoji javni interes da se podaci ustupe. Tvrdi da je tuženi previdio da je kontrolor ustupio lične podatke na nezakonit način, jer ispunjavanje zahtjeva R Slovenije nije bila zadaća koja se

izvršava u javnom interesu štediša i države, već je to nepravedan postupak prema građanima BiH koji se protive što se njihovi podaci ustupaju drugoj državi, jer se zloupotrebom ovih podataka pravno neosnovano osiromašuju, pa samim tim nisu dali saglasnost za ustupanje ličnih podataka R Sloveniji. Navodi da je tuženi ignorisao činjenicu da je kontrolor postupio suprotno presudi Evropskog suda za ljudska prava, jer su podaci ustupljeni R Sloveniji, a da Vijeće ministara nije zaključilo memorandum sa R Slovenijom kojim bi se regulisao, u skladu sa presudom i Zakonom o zaštiti ličnih podataka, koje će podatke BiH obezbijediti svojim građanima-štedišama, kako bi se osigurao pravilan postupak verifikacije, što je jedan od naloga datih u presudi kako bi se ista implementirala.

U odgovoru na tužbu tužena Agencije za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini i zainteresirane stranke Ministarstvo finansija F BiH i Veleposlanstvo Republike Slovenije u BiH su predložili da se tužba odbije kao neosnovana

Ovaj sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa, kao i obrazloženja osporenog zaključka proizlazi da je tužena odlučujući o prijavi Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini, u kojoj navedeno da je Vlada Federacije BiH odlučila, a Federalno ministarstvo finansija realizovalo slanje Sloveniji dokumentacije u elektronskoj formi o ličnim podacima štediše, ime, prezime, JMBG i izvode sa jedinstvenog računa građanina, te da se od tužene očekuje da u okviru zakonskih rješenja osigura zaštita ličnih podataka štediša, kako isti ne bi bili zkoupotrebljeni od starne R Slovenije. Tužena u obrazloženju osporenog zaključka navodi da je utvrdila da su ispunjeni uslovi za obustavu postupka u skladu sa članom 122. stav 4. Zakona o upravnom postupku.

Odluka tuženog organa je nepravilna i nije utemeljena na zakonu.

Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“, broj 49/06 do 89/11), i to odredbom člana 1. stav 2., propisano je da se istim osniva Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, utvrđuju se: njena nadležnost, organizacija i upravljanje, kao i druga pitanja značajna za njen rad i zakonito funkcioniranje. Nadalje, odredbom člana 30. stav 1. istog zakona propisano je da kada nosilac podataka ustanovi ili posumnja da su kontrolor ili obrađivač podataka povrijedili njegovo pravo ili da postoji direktna opasnost za povredu prava, može podnijeti prigovor Agenciji radi zaštite svojih prava, dok je stavom 2. istog člana propisano da o zahtjevu nosioca podataka iz stava 1. ovog člana Agencija donosi rješenje koje se dostavlja podnosiocu prigovora i kontroloru. Stavom 4. istog člana je propisano da prilikom odlučivanja o prigovoru, Agencija postupa prema odredbama Zakona o upravnom postupku.

Ispitujući zakonitost osporenog zaključka, ovaj sud je utvrdio da je tužena prilikom donošenja istog pogrešno primjenila Zakon o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16). Odredbom člana 3. Zakon o upravnom postupku propisana je supsidijarna primjena tog zakona u upravnim stvarima za koje je zakonom propisan poseban postupak, ukoliko ta pitanja nisu uređena posebnim zakonom.

10

.

Kako je Zakonom o zaštiti ličnih podataka, propisano da Agencija za zaštitu ličnih podataka prilikom odlučivanja o podnesenom prigovoru, donosi svoju odluku u formi rješenja, to u konkretnom slučaju tužena o prigovoru tužitelja nije mogla odlučiti zaključkom. Ovaj sud ukazuje i da su Pravilnikom o postupku po prigovoru nosioca podataka u Agenciji za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini, i to u odredbi člana 13., propisan način rješavanja Agencije po prigovoru, te da je istim, također, propisano da Agencija u svakom slučaju postupajući po prigovoru, odlučuje u formi rješenja. Osim toga, odredbom člana 122. stav 4. Zakona o upravnom postupku, a na koji se tužena poziva u obrazloženju osporenog zaključka, propisano je da kad je postupak pokrenut po službenoj dužnosti, organ može obustaviti postupak, a ako je postupak u istoj stvari mogao biti pokrenut i po zahtjevu stranke, postupak će se nastaviti, ako stranka to zahtijeva, dok je stavom 5. istog člana propisano da je protiv zaključka kojim se obustavlja postupak dopuštena posebna žalba. To nadalje znači da tužena citiranu zakonsku odredbu pogrešno primjenila, odnosno da je postupila kao da se radi o postupku koji je pokrenut po službenoj dužnosti, a što se ne može primjeniti u konkretnom slučaju, obzirom da je postupak pokrenut povodom prijave tužitelja. Ovim vijeće ukazuje da čak i u situaciji kada se obustavlja postupak pokrenut po službenoj dužnosti, stav 5. člana 122. obavezuje donosioca zaključka da u pouci o pravnom lijeku pouči stranku da je protiv istog dopuštena žalba, a ni u kom slučaju pravo pokretanja upravnog spora. Sve navedeno osporeni zaključak čini nezakonitim, te ga je iz navedenog razloga ovo sudsko vijeće poništilo i predmet vratilo na ponovno odlučivanje.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po navedenim uputama Suda i pravilnom primjenom materijalnog prava donijeti zakonitu odluku.

Iz svega izloženog ovaj sud je primjenom odredbi člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Ljiljana Lalović

.

.

3.A.
[Handwritten signature]

Broj: UP1 03-1-37-7-190-9/15 BA
Datum: 30.11.2015. godine

Na osnovu člana 122. stav (4) Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“ broj 29/02, 12/04, 88/07, 93/09 i 41/13), rješavajući po službenoj dužnosti u predmetu prenosa ličnih podataka građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje u Ljubljanskoj banci, Glavna podružnica Sarajevo, iz Bosne i Hercegovine u Sloveniju, Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini donosi:

ZAKLJUČAK

Postupak se obustavlja.

Obrazloženje

Agencija za zaštitu ličnih podataka u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Agencija) je zaprimila prijavu Udruženja za zaštitu deviznih štediša u Bosni i Hercegovini (u daljem tekstu: Udruženje), u kojoj je navedeno da je Vlada Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vlada) odlučila, a Federalno ministarstvo finansija (u daljem tekstu: Ministarstvo) realizovalo slanje Sloveniji, dokumentacije u elektronskoj formi o ličnim podacima štediša, ime, prezime, JMBG i izvode sa jedinstvenog računa građanina (u daljem tekstu: JRG). Dalje je navedeno, da se od Agencije očekuje da u okviru zakonskih rješenja osigura zaštita ličnih podataka štediša, kako isti ne bi bili zloupotrijebljeni od strane Slovenije. U prilogu prijave je dostavljena kopija:

- Zaključka Generalnog sekretara Vijeća ministara Bosne i Hercegovine br. 07-29-2-1642/15 od 02.07.2015. godine,
- Rješenja Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine br. 03-12-1-23/15 od 03.07.2015. godine,
- Zahtjeva za pristup informacijama Udruženja od 11.07.2015. godine,
- Dopisi Vrhovnom tužilaštvu Republike Slovenije od 13.07.2015. godine,
- E-mail Udruženja Vladi Slovenije od 13.07.2015. godine.

Udruženje je predmetnu prijavu dopunilo 4 puta sa novim informacijama i dokaznom dokumentacijom u vezi predmeta prijave.

U cilju utvrđivanja relevantnih činjenica koje su od značaja za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja u ovoj pravnoj stvari, na osnovu Naloga za inspeksijski nadzor broj: UP1 03-1-37-3-191-1/15 BA od 22.07.2015. godine, izvršen je vanredni inspeksijski nadzor dana 29.07.2015. godine u Ministarstvu. Inspeksijskom nadzoru su prisustvovala Jasna Vukasović, šef Odsjeka za analizu i izvještavanje u Sektoru za upravljanje dugom i Mensura Kožo, šef Odsjeka za izmirenje duga u Sektoru za upravljanje dugom. O izvršenom inspeksijskom nadzoru je sačinjen Zapisnik broj: UP1 03-1-37-3-191-3/15 od 29.07.2015. godine, na koji nije bilo primjedbi, te je jedan primjerak istog predat odgovornim licima koja su prisustvovala nadzoru.

U Zapisniku o izvršenom inspekcijskom nadzoru su konstatovani navodi odgovornih lica da je Evropski sud za ljudska prava u Strasbourgu donio presudu u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine, kojom je utvrđena obaveza Republike Slovenije da isplati građanima Bosne i Hercegovine potraživanja po osnovu stare devizne štednje koju imaju u sarajevskoj podružnici Ljubljanske banke. S tim u vezi, Vlada je donijela Zaključak V.br. 1788/2014 od 09.09.2014. godine, kojim je ovlastila Ministarstvo da koordinira aktivnosti u vezi implementacije Presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ališić i drugi, a u cilju pomoći štedišama u skladu sa Zakonom o izmirenju obaveza po osnovu stare devizne štednje. U prilog Zapisnika je uzeta kopija navedenog Zaključka Vlade.

Uvidom u akt Slovenije br. N – 6/15, zaprimljen u Ministarstvu dana 10.04.2015. godine, utvrđeno je da je od Bosne i Hercegovine zatraženo da dostavi specifikaciju svih podataka za Ljubljansku banku, Glavnu podružnicu Sarajevo, a koji su potrebni za implementaciju presude Ališić. U ovom aktu su navedeni podaci koje je potrebno dostaviti za implementaciju presude Ališić, a između ostalog se traži, precizna elektronska baza podataka svih deviznih štediša Ljubljanske banke, Glavne podružnice Sarajevo, sa svim promjenama ličnih podataka i mogućim pravnim nasljeđem njihovih potraživanja, te visina iznosa u pojedinačnim valutama na računima deviznih štediša za određene datume (slično podacima koji su bili predloženi Evropskom sudu za ljudska prava).

Odgovorna lica navode da je Ministarstvo uputilo Vladi Informaciju o presudi Evropskog suda za ljudska prava u slučaju Ališić i drugi, sa prijedlogom zaključka da se prihvati Informacija i ovlasti Ministarstvo, da u cilju zaštite javnog interesa Federacije Bosne i Hercegovine i prava štediša, putem nadležnih organa Bosne i Hercegovine, dostavi Sloveniji podatke o deviznim depozitima kod Ljubljanske banke i izvode sa jedinstvenih računa koji se odnose na raspolaganje tim sredstvima u procesu privatizacije u Federaciji Bosne i Hercegovine. Vlada je prihvatila prijedlog Ministarstva i donijela Zaključak V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine. U prilog Zapisnika je predatka kopija Informacije i navedenog Zaključka.

Uvidom u akt br. 08-14-3720-2/15 S.B od 01.06.2015. godine, utvrđeno je da je Ministarstvo pribavilo od Agencije za privatizaciju Federacije Bosne i Hercegovine, podatke o dijelu devizne štednje Ljubljanske banke koji je tokom 1999. godine prenesen na JRG, i podatke o korištenju takve štednje u cijelosti ili djelimično za otkup stana ili u velikoj ili maloj privatizaciji. Ti podaci, sa relevantnom dokumentacijom, dalje su dostavljeni Ministarstvu finansija Bosne i Hercegovine, u svrhu ispunjavanja obaveze dostavljanja istih Sloveniji. Također, konstatovani su navodi odgovornih lica da su podaci koje je Ministarstvo dobilo od Agencije za privatizaciju Federacije Bosne i Hercegovine, dostavljeni Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine, kako bi bili proslijeđeni Sloveniji diplomatskim putem. Kopija navedenog akta je uzeta u prilog Zapisnika.

Ministarstvo je aktom br. 08-14-4909/15 S.B. od 25.08.2015. godine, dostavilo informaciju da je postupilo po Zaključku Vlade V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine i aktom br. 08-14-3720-2/15 S.B od 01.06.2015. godine, Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine dostavilo podatke o deviznoj štednji kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, u cilju dostavljanja istih nadležnim organima Slovenije. Bez pristupa podacima Agencije za privatizaciju Federacije Bosne i Hercegovine, nadležni organi ne bi mogli utvrditi stanje

obaveza po osnovu stare devizne štednje kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, obzirom da je određenom broju štediša devizna štednja prenesena na JRG, koju su mogli koristiti za otkup stanova ili na drugi način. Pored uvida u stanje sredstava na deviznim štednim računima, nadležni organi Slovenije će, u postupku verifikacije, trebati izvršiti uvid u Izvod sa JRG koji sadrži ime, ime oca i prezime štediše, adresu stanovanja, broj računa, stanje deviznih sredstava na JRG, podatke o prometu, ime i prezime, te jedinstveni matični broj osobe sa kojom je vršena transakcija.

Nadalje, Ministarstvo navodi da je predmetnom presudom Evropskog suda za ljudska prava naloženo Sloveniji da provede postupak verifikacije potraživanja po osnovu stare devizne štednje, koji je po prirodi upravni postupak. Ukoliko je na Izvodu sa JRG evidentirano da je konkretna osoba u cjelosti iskoristila staru deviznu štednju, ne znači da takva osoba ne može podnijeti zahtjev za verifikaciju stare devizne štednje i osporavati sam čin tog prenosa, te prezentovati i druge dokaze o staroj deviznoj štednji koja nije iskazana na JRG. Utvrđivanje činjenice da li je neka osoba iskoristila staru deviznu štednju ili ne, isključivo je predmet postupka verifikacije koji podliježe sudskom preispitivanju, shodno presudi Evropskog suda za ljudska prava.

U navedenom aktu je istaknuto da se Ambasada Slovenije u Sarajevu, obratila organima Bosne i Hercegovine sa zahtjevom da joj se dostave podaci o staroj deviznoj štednji kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, kao i podaci o korištenju takve štednje u procesu privatizacije, potrebni za implementaciju predmetne presude, uz obrazloženje da Slovenija ne raspolaže podacima na osnovu kojih bi bilo moguće implementirati presudu. Vlada je Zaključkom V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine, utvrdila da je dostavljanje podataka Sloveniji javni interes. Naime, nedostavljanje tih podataka bi znatno otežalo ostvarivanje prava deviznih štediša i aktivnu implementaciju presude od strane Republike Slovenije, te bi predstavljalo rizik da se Bosna i Hercegovina legitimira kao strana koja otežava implementaciju predmetne presude, što bi bilo suprotno javnom interesu Bosne i Hercegovine. U tom smislu je i presuda Ustavnog suda Bosne i Hercegovine br. AP. 164/04 („Službeni glasnik BiH“ broj 49/06), koja se odnosi na staru deviznu štednju kod Ljubljanske banke i Investbanke (tačka 98.).

Na kraju, Ministarstvo naglašava da je Slovenija 22.06.2015. godine, usvojila Zakon o izvršenju presude Evropskog suda za ljudska prava br. 60642/08, koji u članu 21. propisuje obavezu dostavljanja tih podataka kao uslov da bi bilo koji štediša pristupio verifikaciji svoje stare štednje pred nadležnim organima Slovenije.

U provedenom postupku je utvrđeno da je Ministarstvo dostavilo lične podatke građana koji imaju, odnosno koji su imali, potraživanja po osnovu stare devizne štednje prema Ljubljanskoj banci, Glavna filijala Sarajevo, Ministarstvu finansija Bosne i Hercegovine, radi dostavljanja istih nadležnim organima Slovenije. Podaci koji su dostavljeni su ime, ime oca i prezime štediše, adresa stanovanja, jedinstveni matični broj, odnosno broj računa, stanje deviznih sredstava na JRG, podaci o prometu, ime i prezime, te jedinstveni matični broj osobe sa kojom je vršena transakcija (rubrike: Izvor Inform/Obavij. i Kontrastav/Protustav).

Dostavljanje podataka je izvršeno u svrhu provedbe presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine.

Pravni osnov za prenos podataka je javni interes utvrđen Zaključkom Vlade V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine.

Cilj Zakona je da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na privatnost i zaštitu podataka u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose.

U skladu sa članom 3. Zakona "kontrolor je svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno s drugim vodi, obrađuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona ili propisa." Istim članom je definisano da "obrada ličnih podataka podrazumijeva bilo koju radnju ili skup radnji koje se vrše nad podacima, bilo da je automatska ili ne, a posebno prikupljanje, unošenje, organizovanje, pohranjivanje, prerađivanje ili izmjenu, uzimanje, konsultovanje, korištenje, otkrivanje prijenosom, širenje ili na drugi način omogućavanje pristupa podacima, svrstavanje ili kombinovanje, blokiranje, brisanje ili uništavanje."

Shodno navedenim odredbama Zakona, Ministarstvo je kontrolor koji je pripremio i dostavio lične podatke građana koji imaju, odnosno koji su imali, potraživanja po osnovu stare devizne štednje Ministarstvu finansija Bosne i Hercegovine, radi prenosa istih nadležnim organima Slovenije, a u svrhu provedbe presude Evropskog suda za ljudska prava br. 60642/08.

Zakon je opšti propis koji reguliše zaštitu ličnih podataka i primjenjuje se na lične podatke koje obrađuju svi javni organi, fizička i pravna lica, osim ako drugi zakon ne nalaže drugačije. I u slučajevima kada drugi zakon zbog određenih specifičnosti reguliše obradu ličnih podataka, obaveza poštivanja principa obrade ličnih podataka koji su propisani u članu 4. Zakona, obavezujuća je za sve one koji obrađuju lične podatke. Princip pravičnosti i zakonitosti iz člana 4. tačka a) Zakona, podrazumijeva obradu ličnih podataka na osnovu i u skladu sa relevantnim propisima, na osnovu saglasnosti nosioca ličnih podataka ili bez saglasnosti ukoliko je ispunjen neki od uslova propisan u članu 6. Zakona.

Predmet ispitivanja Agencije u ovoj pravnoj stvari je isključivo osnovanost prenosa ličnih podataka građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje u sarajevskoj podružnici Ljubljanske banke iz Bosne i Hercegovine u Sloveniju, a ne i ocjena valjanosti zakona Slovenije i načina obračuna i isplate potraživanja po ovom osnovu.

Dakle, u smislu principa pravičnosti i zakonitosti, u ovoj pravnoj stvari su relevantni presuda ~~Evropskog suda za ljudska prava u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine, te Zaključak Vlade V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine.~~

Naime, u vezi isplate potraživanja po osnovu stare devizne štednje koju građani Bosne i Hercegovine imaju u sarajevskoj podružnici Ljubljanske banke, Evropski sud za ljudska prava je donio presudu u predmetu Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije, aplikacija br. 60642/08 od 16.07.2014. godine. Presudom je utvrđeno da je Slovenija povrijedila član 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda u odnosu na gđu Ališić i gosp. Sadžaka (tačka 125. presude), a koje odredbe se odnose na pravo na nesmetano uživanje svoje imovine. Obzirom da je presuda donesena u postupku pilot-presude, tuženim državama je nametnuta pravna obaveza da pod nadzorom

Odbora ministara, primjeni odgovarajuće opšte i/ili pojedinačne mjere kako bi se osigurala prava aplikanta za koja je Evropski sud utvrdio da su povrijeđena. Te mjere treba preduzeti i u odnosu na druga lica koja se nalaze u istom položaju kao i aplikanti, posebno kroz rješavanje problema koji su doveli do povreda koje je Evropski sud utvrdio.

S tim u vezi, Evropski sud je utvrdio da je bez sumnje potrebno preduzeti opšte mjere na nivou države za izvršenje predmetne presude, odnosno da Slovenija treba preduzeti sve potrebne mjere, uključujući zakonske izmjene, u roku od jedne godine i pod nadzorom Odbora ministara, kako bi omogućila gđi Ališić i gosp. Sadžaku i svim drugim licima koja su u istom položaju da im bude isplaćena njihova „stara“ devizna štednja pod istim uslovima pod kojima je ona isplaćena licima koja su takvu štednju imala u domaćim podružnicama slovenskih banaka (tačka 145. i 146. presude). Mjere se ne odnose na lica kojima je u potpunosti isplaćena njihova „stara“ devizna štednja, te Slovenija može isključiti ta lica iz svojih planova isplate, ali je odgovorna za preostali dio ako je isplaćen samo dio nečije „stare“ devizne štednje. U tački 148. presude je navedeno *„Kako bi srbijanskim i slovenskim organima omogućili provjeru salda na njihovim računima, aplikanti i druge osobe koje su u istom položaju moraju se povinovati zahtjevima svakog postupka verifikacije koji uspostave te države. Bez obzira na navedeno, nijedan zahtjev ne smije biti odbijen samo zbog toga što nema originalnog ugovora ili štedne knjižice (s obzirom na vrijeme koje je proteklo, te ratove koji su na različite načine pogodili toliko mnogo ljudi) pod uslovom da osobe o kojima je riječ mogu dokazati svoja potraživanja na drugi način. Nadalje, sve odluke o verifikaciji moraju podlijegati sudskom preispitivanju.“*

Shodno članu 46. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, visoke strane ugovornice se obavezuju da će poštivati konačnu presudu Suda u svakom predmetu u kojem su stranke. Konačna presuda Evropskog suda se dostavlja Odboru ministara koji nadzire njeno izvršenje. Bosna i Hercegovina i Slovenija su strane ugovornice Konvencije, kao što su i stranke u postupku koji je vođen pred Sudom po aplikaciji br. 60642/08 od 16.07.2014. godine, Ališić i drugi protiv Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Slovenije i Makedonije. To znači, da su obavezne na poštivanje i provedbu predmetne presude.

Slovenija je, diplomatskim putem aktom br. N – 6/15 iz marta tekuće godine, tražila od Ministarstva finansija i trezora Bosne i Hercegovine da joj dostavi specifikaciju svih podataka za Ljubljansku banku, Glavnu podružnicu Sarajevo, a koji su potrebni za implementaciju presude Ališić, navodeći da Slovenija ne raspolaže podacima na osnovu kojih bi bilo moguće implementirati presudu. S tim u vezi, Vlada je donijela Zaključak V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine kojim je utvrdila da je prenos podataka o deviznim depozitima kod Ljubljanske banke d.d. Ljubljana, Glavna filijala Sarajevo i izvoda sa jedinstvenih računa koji se odnose na raspolaganje tim sredstvima u procesu privatizacije u Federaciji BiH, od javnog interesa Federacije BiH i od značaja za zaštitu prava deviznih štediša Ljubljanske banke d.d. Ljubljana, Glavna filijala Sarajevo. Ministarstvo kao nadležan organ na području Federacije BiH, ovlašteno je da diplomatskim kanalima putem relevantnih organa Bosne i Hercegovine, dostavi te podatke Sloveniji. Ministarstvo je postupilo u skladu sa navedenim Zaključkom Vlade i aktom br. 08-14-3720-2/15 S.B od 01.06.2015. godine, Ministarstvu finansija i trezora Bosne i Hercegovine dostavilo podatke o deviznoj štednji kod Ljubljanske banke-Glavna Filijala Sarajevo, radi dostavljanja istih nadležnim organima Slovenije.

Nadalje, prenos podataka je izvršen u odnosu na sve štediše, bez obzira da li su im potraživanja isplaćena u cijelosti, djelimično ili nisu nikako isplaćena. Shodno presudi Suda, postupak verifikacije provodi nadležni organ u Sloveniji, tako da bi selektovanje štediša koji imaju pravo na naplatu stare devizne štednje od strane Ministarstva ili drugog organa u Bosni i Hercegovini, bilo neprihvatljivo sa aspekta principa upravnog postupka u okviru kojeg se i dokazuje pravo na potraživanje po osnovu stare devizne štednje.

Kako je već naprijed istaknuto, obrada ličnih podataka mora prije svega imati valjan pravni osnov, što može biti zakon, saglasnost nositelja ličnih podataka ili bez saglasnosti uz ispunjenje nekog od uslova propisanih u članu 6. Zakona. U konkretnom slučaju, osnov za prenos podataka štediša je javni interes Bosne i Hercegovine u smislu člana 6. tačka d) Zakona. Naime, nesporna je činjenica da je Evropski sud za ljudska prava donio presudu kojom je utvrđena odgovornost Slovenije za isplatu potraživanja štedišama iz Bosne i Hercegovine koji imaju prema Ljubljanskoj banci, Glavna filijala Sarajevo, kao i obaveza Bosne i Hercegovine i Slovenije da ostvare saradnju u pogledu izvršenja ove presude.

Činjenica je i da je Bosna i Hercegovina strana ugovornica Konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama i stranka u konkretnom postupku pred Sudom, te da je za nju obavezujuća ova presuda. Neizvršavanjem, odnosno onemogućavanjem izvršenja presude Bosna i Hercegovina bi mogla imati određene negativne posljedice. Također, i štediše bi ostale uskraćene u smislu naplate stare devizne štednje, jer se Slovenija izjasnila da nema podatke o štedišama.

Dakle, cijeneći obavezu poštivanja konačne presude Suda u konkretnom slučaju, međudržavne saradnje u cilju njenog izvršenja, kao i prava štediša na naplatu svojih potraživanja, Vlada je Zaključkom V. br. 594/2015 od 27.05.2015. godine utvrdila javni interes, koji predstavlja pravni osnov za prenos podataka štediša u Sloveniju. Analizom svih činjenica i okolnosti predmetnog slučaja, utvrđeno je da je za taj prenos postojao valjan pravni osnov i da je izvršen u skladu sa Zakonom.

U ovoj pravnoj stvari je irelevantna činjenica da je Zakonom Slovenije o načinu izvršenja presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu broj 60642/08, propisano da će se potrebni podaci koji se odnose na neisplaćenu staru deviznu štednju Glavne podružnice Sarajevo osigurati u obliku i na način određen memorandumom o saradnji između Vlade Republike Slovenije i Vijeća ministara Bosne i Hercegovine za izvršenje presude Evropskog suda za ljudska prava u predmetu br. 60642/08 od 16. jula 2014. godine. Naime, zakoni drugih država ne obavezuju Bosnu i Hercegovinu i ne predstavljaju pravni osnov za prenos ličnih podataka, za razliku od presuda Suda. Ne ulazeći u razloge zbog kojih nije zaključen memorandum između ove dvije države, nesporno je da bi bilo bolje da su detaljno regulisana pitanja koja se odnose na prekogranični prenos podataka štediša. Međutim, evidentno je da postoji službeni zahtjev Slovenije upućen Bosni i Hercegovini, kojim se traži dostava podataka potrebnih za implementaciju presude Ališić, što je prihvatljivo u konkretnom slučaju.

Prenos ličnih podataka iz Bosne i Hercegovine u drugu državu se vrši u skladu sa članom 18. Zakona. Shodno stavu (1) i (2) ovog člana, prenos se može izvršiti ukoliko druga država primjenjuje adekvatne mjere zaštite ličnih podataka koje su propisane Zakonom. Adekvatnost mjera zaštite se procjenjuje na osnovu konkretnih okolnosti u kojima se provodi postupak

prenosa ličnih podataka, pri čemu se posebno uzima u obzir vrsta ličnih podataka, svrha i period obrade, država u koju se podaci prenose, zakonom propisana pravila koja su na snazi u državi u koju se iznose podaci, te pravila profesije i sigurnosne mjere koje se moraju poštivati u toj zemlji.

Konvencija za zaštitu lica s obzirom na automatsku obradu ličnih podataka (ETS br. 108) od 28.01.1981. godine, Izmjene i dopune Konvencije, kao i Dodatni protokol uz Konvenciju (u daljem tekstu: Konvencija) u članu 4. propisuje da je svaka država koja je pristupila Konvenciji dužna je preduzeti neophodne mjere u domaćem zakonodavstvu u cilju zakonskog regulisanja primjene osnovnih principa zaštite ličnih podataka iz Konvencije. Bosna i Hercegovina, kao i Slovenija, potpisale su i ratifikovale Konvenciju, što znači da su kroz unutrašnje zakonodavstvo implementirale i primjenjuju iste principe obrade ličnih podataka utvrđene Konvencijom. Dakle, podrazumijeva se da Slovenija primjenjuje adekvatne mjere zaštite ličnih podataka koje zahtijeva domaći Zakon o zaštiti ličnih podataka. Čak i da Slovenija nije potpisnica Konvencije i da nije obavezna primjenjivati mjere zaštite ličnih podataka koje zahtijeva Konvencija, prenos ličnih podataka bi bio moguć na osnovu već utvrđenog javnog interesa, u skladu sa članom 18. stav (3) tačka f) Zakona.

Kako je već naprijed navedeno, radi se o podacima građana koji imaju potraživanja po osnovu stare devizne štednje prema Ljubljanskoj banci, Glavna filijala Sarajevo. Podaci koji su preneseni se odnose na stanje sredstava na JRG i istoriju transakcija svakog štediša. Priroda tih podataka je takva da može biti od uticaja na integritet privatnog života štediša ali je isto tako evidentan prevlađujući privatni interes svakog pojedinog štediša i svih njih zajedno što u konačnom predstavlja javni interes Bosne i Hercegovine.

Dakle, prenos navedenih podataka je izvršen u najboljem interesu štediša da bi naplatili svoja potraživanja.

Agencija nije cijenila ostale dokaze koji su dostavljeni od strane Udruženja i Ministarstva, jer su isti irelevantni u ovoj pravnoj stvari.

Imajući u vidu navedeno, Agencija utvrdila da su ispunjeni uslovi za obustavu postupka u skladu sa članom 122. stav (4) Zakona o upravnom postupku, te je u skladu sa članom 210. Zakona o upravnom postupku, odlučila kao u dispozitivu.

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ovog zaključka nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 60 dana od dana dostave zaključka

DIREKTOR

Petar Kovčević

Dostavljeno:

- Federalno ministarstvo finansija
Mehmeda Spahe br. 9, Sarajevo
- Spis predmeta UP1 03-1-37-7-191/15
- a/a

17
